

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio. 453.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Λεόντιω Ἐπισκόπῳ υνα.

Leontio Episcopo. 451.

Οὐ χεῖρ, θαυμάσιε, ἀεὶ τοῖς ἀνέμοις ὑπέκειν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντίπαρον ταῖς καταγίσιον ἀντίστασιν, καὶ τὰς ἐμβολὰς τῆς πνευμάτων ἐκκρέσθαι, μήποτε μεγαλιώδημα ἀλάλαπες, καὶ τῆς οἰκῶν ἡμᾶς ἐκπινάξωσι, καὶ μερισμὸν τῆ σκάφης ἐργάσονται πολυσκέδαρον. ἀντίσταστο ποίνῳ τῶν ἡμῶν παρέρσοντι κλύδωνι, εἰ καὶ τῆ χειροτέχῳ φραδότητι, ὡς πρὸς λιμὴν τῶ ἐαυτοῦ πρὸς χελεῖται χακόνοισιν, μήποτε ὡς ἐγκρατῆς τῆς νηὸς, καὶ τῆ φόρτῃ σὺ γένηται, καὶ εἰς δύστρομον ἀκτῶν ἐξωθήσῃ, ἀφ' ἧς ναυάγιον οἱ ἀλόντες ὑφίστανται.

Ventis haud semper cedere oportet, vir eximie: verum nonnunquam etiam obiecta in contrarium prora fluctibus & procellis obluetari, ac ventorum impetum propulsare: ne alioqui turbines ingrauescentes, tum nos à gubernaculis deiiciant, tum nauim in multas partes frangant. Quamobrem grassanti nunc tempestati obfiste (etiãsi veteratioria & malis artibus simulata lenitate te ad peruersam suã sententiam tanquam ad portum quendam, allicit:) ne, si naue atque onere tuo potiatur, in importuosum littus, ex quo, iis, qui capti fuerint, naufragium subeundum sit, te eiiciat.

Τῷ αὐτῷ. υβ.

Eidem. 452.

Γενέσθω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου, ὁ θεοφιλέστατος ἔλεγεν Εζεχίας, οὐκ ἐν δίδους τοῖς πολέμοις, οὐκ ἀφεσὺς τῆς πρὸς εὐεχίας, ἀλλὰ τῶ μὲν θεῷ πρὸς σπῆγει ἵκετιν, τοῖς δὲ ἐκείθεν τῶ ἡπείρω ἐζήτει, αὐτοῖς δηλῶν τοῖς κατορθώμασιν, ὡς φίλην κτησάμενος τῶ εἰρήνην, μέγρι παντὸς ἔχειν αὐτῶ ἡπιόβολει, ὅθεν ἀγγέλῃ χειρὶ τῶ νίκην ἐργάσατο. εἰς βέλη μὲν ἔχων, ὅθεν εἰς κύρως ποινῶν, εἰς δεήσας δὲ καὶ λιταῖς τὰς πρὸς θεὸν ἀρτυρῶν.

Sit pax in diebus meis, dicebat Deo charissimus Ezechias: non quod hostibus cederet, aut à precatione abfisteret, verum hanc quidem supplicem ad Deum adhiberet, hostibus autem hac ratione cladē quæreret: per ipsas nimirum res præclare ac feliciter gestas illud declarans, quod cum amicam pacem adeptus esset, eam ad extremum vsque habere supplicibus verbis postulabat. Vnde etiam Angeli manu victoriam consecutus est, non ad prælium & tela proficiscens, verum ad diuinas preces & supplicationes excubans.

Θεοδοσίῳ. υγ.

Theodosio. 453.

Ἡ μὲν γεία φύσις ἀκατανόματος. ὁνομα δὲ ἐζήτει Ἰακώβ τῶ παλαιόντος, καὶ ἰχθύειν αὐτὸν χεῖ τῆς παθῶν ἐκδιδάσκοντος, ἀφ' ἧς τῆ νεύρῃ τῆ μῆρου ἡλαφίστως. ἀλλ' ἵνα πῆ ἐρωτᾶς τὸ ὄνομά μου. ἀκεί, ὅθεν τῶ νόμῃ εἶναι, ὅθεν τῆ πρὸ τῆ νόμου τῆ το μαρτυρῆν ἐκπαρὰ εἰόντος. ὅθεν δὲ χερσῶν, ὅθεν ἐλευσεται τῆς χερῶν τὸ πλήρωμα, καὶ πληθυσθῶσι τῆς ἀνθρώπων τὰ πλημμελήματα, Ἰησοῦς ἐνανθρωπήσας κληθῆσόμενος ὡς σωτὴρ, ἐρμηνεύεται.

Diuinæ quidem naturæ nullum nomen imponi potest. Iacob autem, eius, qui cum ipso luctabatur, ac per nerui femoris contrectationem eum vitiosos affectus superare ac frangere docebat, nomen exquirebat. At, Quid quæris nomen meum? (edocentem eum audit) quod nec legis est, nec eorum, quorum ætas legem antecessit, cognoscere: verum sero tempore, cum temporum plenitudo venerit, atque hominū scelera magnopere aucta fuerint, Iesus incarnatus nuncupabor, quod quidem ser-

αυτοῦ.
ἐξωθήσῃ.

πολέμοις.

ἐχθρῶν.
τύχης.

4. ῥε. 20.

4. ῥε. 19.

Gene. 32.

uatore[m] sonat. Siquidem, eorum, qui peccauerunt, salutis causa huiusmodi administratione perfungat.

Timotheo Lectori. 454.

Genes. 9. Non falsa dūtaxat accusatio, ὁ vas Dei, verū[m] etiam verissima, si aduersus patrem solum fiat, parricidio exitium parturit, velut Chamo accusatio Noë. A qua cū[m] Sem & Iapheth, & tu item illorum propugnator & cohæres, pueros atque immunes vos præbueritis, contractamque ex temulentia labem ac fœditatem contexeritis, vnam & eandem benedictionem meritò consequemini.

Symmacho. 455.

Quæ & rarò atque agrè comparantur, vt ingentis pretii, & cum difficultate conferuantur, vt insidiis obnoxia, & eundem, quem vilia, exiguèque pretij, vsum habent, hæc nō modò à Christianorum opibus & possessione, verū[m] etiam ab oculis atque affectu remota esse conuenit: vt quæ & conferendis in pauperes beneficiis labem afferant, & iis, à quibus possidentur, salutem inuideant.

Palladio Diacono. 456.

Galat. 5. Comeffatio, vir amice, est tibiæ cantus cum largiore vino ad voluptatem & libidinem extimulans, ac conuiuium in fœdū & obscœnum theatrum mutans, atque per cymbala quædam & instrumenta ad fraudem accommodata conuiuas mulcens ac delinens. Quam eos, qui ipsa vtuntur, à cœlesti regno exclusuram esse, literis sacris proditū est, quemadmodū ipse nosti.

Eidem. 457.

Psal. 150. Si Musicæ illius, de qua Scriptura loquitur, explanationem quæris, ad hunc modum intellige. Laudate Dominum in sono tubæ: hoc est in memoria resurrectionis, quæ tuba fiet, vt Scriptura testatur. Laudate eum in psalterio & cithara:

ἑπὶ σωτηρία γὰρ τῆς ἀμαρτάντων τῶν οἰκονομίας ἐκείνην ποιήσομεθ.

Τιμωθῆω ἀναγνώστη· υἱδ.

Οὐ ψευδὴς μόνη κριτική, ὡς σκευὴς θεοῦ, ἀλλὰ καὶ καμυδὴ ἀληθὴς, εἰ χεῖ πατρὸς γένοιτο μόνον, ὅθεν τῶ πατριολογία ὠδίνει, ὡς τῶ Χαμ, ἢ τῶ Νῶε, ἢς καθαρεύσαντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ, καὶ σὺ ὁ ἐκείνων συναγωνιστὴς καὶ συγκληρονόμος, καὶ τῶ ἐκ μέθης σκεπάσαντες παροινίαν, μᾶς καὶ ὁμοίως ἀξιοθῆσεσθαι εὐλογίας εἰκότως.

Συμμάχω· υἱε.

Ὅσα καὶ κτᾶται σπανίως, ὡς πολύπημα, καὶ τηρεῖται δυσκόλως, ὡς ἑπιβουλα, καὶ τῶ αὐτῶ ἔχει χεῖσιν τοῖς εὐπέσι καὶ εὐνοῖς, ταῦτα Χριστιανῶν ἐκτίσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ ὄφειας ἡλλοτριῶν προσηκεί οἷα ταῖς μὲν εἰς τὴν πείνας λυμηνόμα εὐποιίας τοῖς δὲ κεκτημένοις βασιλείαν τῆς σωτηρίας.

Παλλαδίω Διόσκω· υἱε.

Κῶμος ὅστις, ὡς φιλότης, μεθυτικὸς αἰλὸς, ἐγγρονίζοντος οἴνου, ἐρεθίζων τῶ ἡδυπάθειαν, καὶ γέατρον ἀρχιμον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις ποῖ καὶ ὄργανοις ἀπάτης κατεθέλων τὴν δαιτυμόνας, ὅς ἐξωστήσῃ τῆς βασιλείας τῆς χρωμύνης αὐτῶ γέγραπται, ὡς ἑπίστασται.

Τῶ αὐτῶ· υἱε.

Εἰ τῆς γραφικῆς ζητῆς μουσικῆς Διόσκω, ἔτω νοητέον, ἀνείτε τὸν κύριον ἐν ἡχοῦ σαλπηνγρος, ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἀναστάσεως, σαλπηνγροισσομένης, ὡς γέγραπται ἀνείτε αὐτῶ ἐν ψαλτῆρι καὶ κίθαρα, τῇ γλώσσῃ ἡμῶν.